

LSMU PROFESORĖ – KONKURSO „METŲ KAUNIETĖ 2013“ FINALININKĖ

Praėjusį šeštadienį Kauno valstybinėje filharmonijoje įvyko konkurso „Metų kaunietė 2013“ finalas. Jo metu apdovanota ir Lietuvos sveikatos mokslų universiteto (LSMU) Kardiologijos klinikos prof. habil. dr. Jolanta Vaškelytė. Ji miestiečių valia pateko tarp šešių labiausiai Kauną garsinančių moterų, kurias pasveikino renginio globėja Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė.

Prof. habil. dr. Jolanta Vaškelytė, prof. habil. dr. Renaldas Jurkevičius.

Konkursas „Metų kaunietė“ dienraščio „Kauno diena“ iniciatyva įvyko jau antrus metus iš eilės. Organizatoriai pakvietė apsidairyti, pastebėti, prisiminti ir pagerbti Kauno moteris. Praėjusiais metais tarp finalo dalyvių taip pat buvo Kauno klinikų gydytoja – LSMU Akušerijos ir ginekologijos klinikos doc. dr. Meilė Minkauskienė. Išskirtines finalo dalyvių savybes konkurso iniciatoriai užkodavo viena iš žodžio KAUNAS raidžių. Prof. J. Vaškelytei teko raidė „A“ – taip įvertintas aukojimasis kolegoms, pacientams, mokiniam. Profesorei

iteiktas dar vienas apdovanojimas – už nuoširdžiausią šypseną. Vienas iš profesorės mokinių – Kauno klinikų generalinis direktorius prof. habil. dr. Renaldas Jurkevičius – sveikindamas Mokytoją klausė, ar ji numananti, kiek širdžių per gyvenimą yra ištyrusi? Kartu apskaičiavo, kad per tris dešimtmečius galėjo susidaryti net 100 tūkstančių. O jeigu tą skaičių dar padaugintume iš 100? Būtent tiek profesorės mokinių pasklido po pasaulį. LSMU Širdies, krūtinės ir kraujagyslių chirurgijos klinikos vadovas prof. Rimantas Benetis pabrėžė, kad prof. J. Vaškelytė pirmoji Baltijos

šalyse pradėjo širdies echoskopijas ir šios srities mokslinius tyrimus. Sudėtingiausias širdies vožtuvų operacijos neįmanomos be prof. J. Vaškelytės pagalbos – ji pirštu parodo širdies chirurgams, ką ir kur daryti. Be to, profesorė širdies ultragarsinio tyrimo paslapčių moko rezidentus, kolegas, dalyvauja moksliniuose tyrimuose. Prof. J. Vaškelytė džiaugėsi maloniu kauniečių įvertinimu. Visi laimėjimai – tai didžiulio būrio jos pačios mokytojų, kolegų, mokinių, LSMU ir Kauno klinikų bendruomenės nuopelnas.

Kauno klinikų Viešosios komunikacijos tarnybos inf.

M. Vorobjovaitės („Kauno diena“) nuotraukos

AR LIETUVOJE OPERUOS ROBOTAI?

Chirurgijos klinikos Koloproktologijos sektoriaus vadovas prof. Žilvinas Saladžinskas viešėjo Vokietijoje ir gilinosi į robotų chirurgijos sistemos ypatumus. Šiuo metu Vokietija yra ES šalis, kurioje atliekama daugiausia robotų chirurgijos operacijų.

Džiuljeta Kulvietienė

Prof. Ž. Saladžinską į Augusto kliniką Bochume Vokietijos Šiaurės Reino-Vestfalijos (*Nordrhein-Westfalen*) žemėje pakvietė profesoriaus buvęs rezidentas, gydytojas Gintautas Virakas. Dr. Beno Manno vadovaujama klinika žinoma tuo, kad iš visų Vokietijos ligoninių čia daugiausia atliekama operacijų, naudojant robotų chirurgiją.

„Šiuo metu robotų chirurgijos sistema yra didžiausias chirurgo pagalbininkas iš visų žinomų. Tai ir yra jos esmė, – grįžęs iš Vokietijos įspūdžius pasakojo prof. Ž. Saladžinskas. – Instrumentai naudojami tokie pa-

tys, kaip ir minimaliai invazinėje laparoskopinėje chirurgijoje. Vieno instrumentų komplekto užtenka 10 operacijų. Instrumentai ir 3 roboto „rankos“ juda taip, kaip chirurgas dirba stebėdamas monitoriuje. Chirurgo judesiai valdo roboto judesius. Ketvirtoji roboto „ranka“ laiko kamerą. Operuodamas chirurgas mato trimatį operacijos vaizdą, asistentai – dvimatį. Vienas iš daugelio privalumų – chirurgui nėra būtina sterili operacinė aplinka.“

„Robotų chirurgijos sistema atliekamos operacijos viena nuo kitos skiriasi tik pilvo ertmės vieta, į kurią įkišami instrumentai, – paaiškino prof. Ž. Saladžinskas. ▶ 2 p.

AR LIETUVOJE OPERUOS ROBOTAI?

◀ 1 p.
Robotų chirurgija yra „Da Vinci“ sistema, pradėta taikyti baigiantis praėjusiam amžiui. Pirmiausia „Da Vinci“ sistema panaudota vadinamojoje „veikiančios širdies chirurgijoje“. Pirmoji pilvo ertmės operacija (tulžies pūslės pašalinimo) buvo atlikta 2001 m., – sakė prof. Ž. Saladžinskas.
Šiuo metu operacijos savikaina yra 600 eurų, neįskaitant paties roboto kainos. JAV robotų chirurgijos sistema „Da Vinci“ – daugiavandis chirurginis robotas, kainuojantis 1,7 mln. dolerių. Daug prieš šios sistemos sukūrimo ir populiarumo prisidėjo NASA. Operacinį ir pooperacinį saugumą pacientui garantuojanti pažangiausia šių dienų technologija leidžia chirurgui tiksliau, lengviau ir patogiau atlikti minimaliai invazines operacijas.
Robotų chirurgija teikia akivaizdžių privalumų: geresnė vaizdo (vizualinė) sistema suteikia geresnį matomumą, 3D vaizdas ir padidinimo galimybė leidžia pasiekti pageidaujama detalų tikslumą, įrankių veikimo amplitudė ir išdėstymas didina chirurgo veiksmų laisvę. Sistema leidžia operuoti ir per nuotolį, stebint operacinio lauko trimatį vaizdą – chirurgas valdo roboto „rankas“, kurios laiko instru-

mentus. „Da Vinci“ yra moderniausia minimaliai invazinės chirurgijos sistema pasaulyje, padedanti ne vien chirurgui ir kitiems operacijoje dalyvaujantiems medikams. Dėl šios sistemos pacientas mažiau netenka kraujo, ligoninėje praleidžia trumpesnę laiką, greičiau sugrįžta į įprastą gyvenimą. Sistema kelis kartus mažina galimų komplikacijų riziką nei po atvirų operacijų.
„Da Vinci“ robotų chirurgijos sistema leidžia pasiekti geresnių gydymo rezultatų. Prostektomija ir histerektomija yra pagrindinės procedūros, atliekamos robotais.
„Da Vinci“ chirurginė sistema leidžia atlikti ir kitas sudėtingas urologines, ginekologines, pilvo, širdies, kitų organų operacijas padidintu matomumu, tikslumu ir kontrole vos per keletą mažų invazijų į organizmą. Naujaisiais duomenimis, „Da Vinci“ sistemos taikymas patvirtintas gydant galvos ir kaklo vėžį. Pasaulinė praktika rodo, kad „Da Vinci“ sistema turi matomą ekonominį efektą gydymo įstaigoms. Efektas stebimas dėl trumpesnio pacientų stacionarinio gydymo, mažiau galimų komplikacijų, mažiau išleidžiama lėšų pooperaciniam skausmo malšinimui, mažėja donorų kraujo poreikis.
„Da Vinci“ chirurgijos sistema

naudoja jau daugiau nei 40 šalių. Iš mums artimiausių kaimyninių valstybių robotų chirurgijos sistema naudoja Lenkija, Vokietija, Slovakija, visos Skandinavijos šalys.
„Visi mūsų kaimynai jau taiko robotų chirurgiją. Ar Lietuva kada nors ją turės? Tai labai progresyvi chirurgija, kurią sėkmingai plėtoja JAV. Vykdyti tyrimai, lyginta robotų ir laparoskopinė chirurgija. Robotų chirurgija turi daug daugiau privalumų“, – pasakojo profesorius.
„Robotų chirurgija jau galima taikyti visam žmogaus organizmui – nuo dantų iki pačios apačios. Storoji žarna, stemplė, kasa, kepenys ir kt., – vardija prof. Ž. Saladžinskas. – Vyrauja nuomonė, kad reikia būti labai gerai įgudusiems taikyti laparoskopinę chirurgiją, kad galėtum operuoti robotų chirurgijos sistema. Dr. B. Mannas savo pavyzdžiu paneigė šį teiginį, jis robotų chirurgijos sistemos operacijas išmoko atlikti labai greitai ir puikiai.“
„Kolegos G. Virako dėka teko stebėti dvi pagrindines operacijas – tiesiosios žarnos rezekciją ir dešiniąją hemikolektomiją. Operacijos trukmė – 2–3 val., – prof. Ž. Saladžinskas buvo sužavėtas Vokietijos kolegų darbu lygiai taip pat, kaip ir trimačiu operacijos vaizdu. – Įgūdžiai būtini, bet robotų

Asmeninė nuotr.

chirurgijos sistemos operacijas nėra sunku atlikti.“
Prof. Ž. Saladžinskas papasakojo, kad į pasaulio mediciną jau veržiasi Kanados gamybos robotų chirurgijos sistema „Amadeus“. Vokietijos medicinos įrangos gamybos įmonės bendradarbiauja su kosminių tyrimų centru ir taip pat kuria robotų chirurgijos sistemą.
Prof. Ž. Saladžinskas tikisi, kad pasiūlos pasirinkimo galimybės reguliuos robotų chirurgijos sistemų

kainas. Juo daugiau gamintojų, juo kaina bus mažesnė, juo robotų chirurgija bus prieinamesnė. Šiuo metu Lietuvoje robotų chirurgijos dar nėra. Minimaliai invazinės chirurgijos operacijos mūsų pacientams atliekamos tik naudojant laparoskopiją.
„Vokietija savo pažanga Lietuvą lenkia apie 5 m. Vadinasi, po penkerių metų galime tikėtis, kad operuosime naudodami robotus“, – optimistiškai nusiteikęs prof. Ž. Saladžinskas.

JAUNESNIOJI SERŽANTĖ SU VETERINARIJOS GYDYTOJOS DIPLOMU

Veslava Kaikarienė.

Asmeninė nuotr.

Veslava Kaikarienė – 2013-ųjų Mato Veito vardinės stipendijos stipendininkė, LSMU VA absolventė, prieš mėnesį gavusi veterinarijos gydytojos diplomą, Krašto apsaugos savanorių pajėgų (KASP) karė savanorė, auginanti dukrą. Kažkada svajojusi studijuoti veterinariją, krimsti karinius mokslus arba tapti policininke.

Jolanta Jonikienė

Baigusi mokslus Vilniaus kolegijos Buivydiškių žemės ūkio studijų centre, iš Vilniaus atvykusi į Kauną pradėjo studijuoti Veterinarijos akademijoje ir jau antrame kurse tapo Krašto apsaugos pajėgų savanore. Šiandien ji – jaunesnioji seržantė.
„Veterinariją pasirinkau, nes dar mokykloje supratau, kad man ši specialybė artimesnė. Įstojusi mokėjau už mokslus. Aš džiaugiuosi, kad įgijau veterinarijos gydytojos specialybę ir esu karė savanorė. Tenka dalyvauti karinėse pratybose, tarptautinėse misijose. Savanoriaujant Krašto apsaugos savanorių pajėgose man pavyko suderinti darbą ir studijas. Savaitgalį vykdavo pratybos, po kurių grįždavau fiziškai pavargusi, bet psichologiškai pailsėjusi. Ne kartą į pratybas nešdavausi ir knygas. Kare savanore norėjau tapti jau mokykloje. Po pirmųjų bazinių mokymų nuvykusi į Dragūnus Klaipėdos r. nusprendžiau, kad mano pasirinkimas yra teisingas. Šiomet aš planuoju stoti į rezidentūrą ir savo ateitį sieti su veterinarija.“

Į klausimą, ką jai reiškia veterinarijos diplomą, Veslava nedvejodama atsakė – pripažinimą. „Gavusi diplomą pasijutau tvirtesnė. Aš supratau, kad po šešerių metų viskas

tarsi išsipildė: užaugo dukra, aš įgijau specialybę ir visi mane laikinai slėgę sunkumai baigėsi. Man reikia stipraus likimo spyrio, kad pasistūmėčiau į priekį. Aš supratau, kad gyvenime viską teks pasiekti pačiai, ir visiškai nesvarbu, kokius sunkumus teks įveikti. Pusę metų po studijų Vilniaus kolegijoje aš jau galvojau, kad mano mokslai baigti, nes dirbau veterinarijos klinikoje, kurios vadovė nustebo dėl mano apsisprendimo, bet visgi išleido mokyti. Buvo stiprus noras įstoti ir baigti studijas. Studijų pradžia Veterinarijos akademijoje man buvo sunkoka, nes mano asmeninis gyvenimas pakrypo priešinga linkme, greitai teko priimti sprendimus, bet šiandien aš jaučiuosi laiminga. Esu labai dėkinga buvusiai VF dekanai prof. A. Aniulienei, kuri mane visada suprato ir globojo. Džiaugiuosi, kad man teko didelė garbė studijuoti šešerius metus, rašyti magistrinį darbą ir jį pristatyti LSMU Veterinarijos akademijoje.“
Smagu bendrauti su VA absolvente, kuri pasirengusi sieti savo ateitį su Lietuva ir negalvoja apie išvykimą į užsienį, nebent stažuočius. Absolventė dėkinga ir dėstytojoms doc. V. Brauskienei, lektorei I. Alionienei, prof. A. Aniulienei bei visiems griežtiems dėstytojams, kurie puikiai išmanė savo dėstomą dalyką.

Anot Veslavos, reikia vertinti viską, ką tau skiria gyvenimas. Skirtingos sritys ugdo asmenybę. Labai įvairių specialybių žmonių ji sutinka kariuomenėje ir tuo labai didžiuojasi, tai – ypatinga patirtis, kuri lavina mąstymą, moko bendravimo subtilybių, susivaldymo bei kantrybės.
Pirmieji mokymai KASP pareikalavo daug ištvermės, bet Veslava neatsisakė savo svajonės. Ją sužavėjo ypatinga tvarka, drausmė, griežtumas, už motyvaciją, gerą tarnybą, puikiai atliktas užduotis bei operacijos kariams įteikiami sertifikatai – raštiški įvertinimai.
V. Kaikarienė džiaugiasi, kada kviečiama vyksti į svarbius karinius kursus. Noro tarnauti profesionalioje tarnyboje atsakiusi Veslava dėl paprastos priežasties – tiesiog nenorėjusi prarasti civilinio gyvenimo. Ir artimieji niekada neprieštaravo Veslavos pasirinkimui.
Per penkerius metus pajutusi, kad moterų kariuomenėje daugėja ir supratusi, kad kuo aukštesnis karinis laipsnis, tuo didesnė atsakomybė, ji kol kas nesiekia karinės karjeros ir renkasi veterinariją.
Į klausimą, ką sakyti savo dukrai, jeigu ji ateityje norėtų pasirinkti karės karjerą, V. Kaikarienė atsakė: „Aš pabrėžčiau, kad ji turėtų labai atsakingai priimti sprendimus. Pirmas žingsnis turi būti bandymas ir tik po to – sprendimas. Svarbu, kad žmogus mokėtų džiaugtis tuo, ką turi, ir siektų to, ko nori pasiekti. Gyvenime viskas įmanoma, tik reikia to labai norėti.“

PAMINĖTA SMEGENŲ PAŽINIMO SAVAITĖ

Visame pasaulyje nuo 1996 metų kiekvieną kovo mėnesį minima Smegenų pažinimo savaitė, kurios tikslas – supažindinti žmones su nervų sistemos tyrimų progresu ir nauda, didinti visuomenės susidomėjimą smegenų veiklos galimybėmis. Kovo 12–15 dienomis Lietuvoje taip pat vyko renginiai, skirti tarptautinei Smegenų pažinimo savaičiai. Lietuvos neuromokslų asociacijos (LNA) iniciatyva šie renginiai mūsų šalyje organizuojami nuo 2009 metų. Šių metų renginių tema – iliuzijos.

Lina Pankratjevaitė, LSMU
Mingailė Greičiūtė, Sigita Mėlynytė,
VU Gamtos mokslų fakultetas

Renginiai Kaune

Plačiajai visuomenei skirtus renginius organizavo Lietuvos neuromokslų asociacija (LNA), Lietuvos sveikatos mokslų universiteto (LSMU) Neuromokslų institutas, LSMU Medicinos akademijos Psichiatrijos klinika, LSMU Studentų mokslinės draugijos (SMD) Psichiatrijos bei Neurologijos būreliai. Pirmąją Smegenų pažinimo savaitės dieną Kaune pranešimą „Mūsų naivieji pojūčiai“ pristatė Paulius Alaburda (LSMU SMD Neurologijos būrelio narys). Didelio susidomėjimo sulaukė LSMUL Kauno klinikų gydytojo klinikinio toksikologo Jono Šurkaus viešoji paskaita „Lizergo rūgšties dietilamidas (LSD) ir kiti amidai“.

Kovo 13-ąją apie fiziologines ir patologines iliuzijas pranešimą skaitė LSMUL KK Psichiatrijos klinikos gydytojas rezidentas Edgaras Diržius. Jaunasis gydytojas pasakojo apie įvairiuose nervų sistemos atpažinimo lygiuose susidarančias iliuzijas bei pateikė iliuzijų tyrimus, kurie yra atliekami LSMUL KK Psichiatrijos kli-

nikoje ir LSMU regos neurofiziologijos laboratorijoje. Po paskaitos klausytojų laukė įdomi viktorina „Smegenų pažinimas“.

Paskutinįją „Smegenų pažinimo savaitės 2014“ dieną renginių dalyviai sužinojo apie haliucinogeninius augalus. Etnologas, antropologas Rolandas Petkevičius kalbėjo apie ligų užkalbėjimus liaudies medicinoje, traumų gydymą psichodeliniais augalais, pristatė žmonių potyrius, pavartojus tokių augalų, pasakojo apie įvairių gėrimų gamybą. Renginių ciklą viešąja paskaita „Dimetiltriptaminas – sielos molekulė, tyrimų istorija ir dabartis“ pabaigė LSMU SMD Psichiatrijos būrelio narys Andrius Tamašauskas.

Renginiai Vilniuje

Kovo 15 d. Lietuvos neuromokslų asociacija kartu su partneriais Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakultete surengė jau ketvirtąjį kasmetinį „Smegenų pažinimo savaitės“ renginį.

Pagrindinė renginio dalis buvo iliuzijų demonstravimas: jaunieji mokslininkai renginio svečius supažindino su įdomiausiomis regimosiomis ir klausomosiomis iliuzijomis

P. Alaburdos nuotr.

ir bandė visiems paaiškinti, kaip ir kodėl jas suvokiame. Vaikams buvo suorganizuotos kūrybinės dirbtuvės, kurių metu jie ne tik mokėsi iliuzijų paslapčių, bet ir patys gamino žvilgsnį sekančius drakoniukus, „smegenų kepurę“, mokėsi iliuziškai užrašyti savo vardą. Daug lankytojų sulaukė įdomieji disko ir iliuzinės rankos demonstravimai, visą renginio laiką veikė filmukų kambarys, taip pat veltinių neuronų paroda bei Vilniaus dailės akademijos magistrantės Gražinos Eimaničiūtės kinetinių iliuzijų paroda „Kelionės“. Specialiai šiam renginiui buvo sukonstruota garsioji iliuzinė

kėdė, kuria naudodamiesi svečiai galėjo „sumažinti“ save ar savo draugus.

Apie realybės suvokimą buvo pasakojama ir trijose paskaitose. Dr. Donatas Noreika paskaitoje „Suprasti reiškia supaprastinti“ klausytojus supažindino su iliuzijomis ir jų suvokimo priežastimis. Paskaitoje „Sveiko proto riba“, kurią skaitė magistrantas Mindaugas Baranauskas, mėginta aptarti ribą tarp sveiko proto žmogaus suvokimo ypatybių ir įžengimo į beprotybę. Tačiau gydytoja Nijolė Goštautaitė-Midttun paskaitoje „Kitokia tikrovė“ pasakojo, kas yra haliucinacijos, kaip jas atskirti nuo tikrų garsų

ar vaizdų, bei leido geriau suprasti, ką išgyvena psichikos ligomis, pvz., šizofrenija, sergantys asmenys.

Patys drausiau lankytojai galėjo pabūdi bandomojo triušio kailyje ir dalyvauti moksliniuose tyrimuose. Buvo vykdomi emocijų atsakų ir kairiarankių asmenų tyrimai. Tai taip pat buvo šauni proga bent truputį pamatyti įdomaus mokslininko darbo užkulius.

Renginio organizatoriai dėkoja visiems dalyviams, tikisi, kad dabar jau visi moka taisyklingai užsidėti „smegenų kepurę“, ir žada ne ką prastesnį „Smegenų pažinimo savaitės“ renginį kitais metais.

LSMU KOMANDA – LIETUVOS UNIVERSITETŲ ČEMPIONATO VICEČEMPIONAI!

Geriausi LSMU badmintonininkai – P. Perlovas (MF VI k.) ir A. Mizgiris (OF V k.).

Mindaugas Stankevičius, MF III k. studentas

Vasario 22 d. KTU sporto salėje vyko Lietuvos universitetų badmintono čempionatas, kuriame dalyvavo ir LSMU komanda. Čempionate vyko asmeninės ir komandinės varžybos, iš viso – 40 sportininkų iš 9 universitetų. LSMU komandą sudarė net 9 badmintono žaidėjai. Asmeninėse varžybose geriausiai sekėsi trečiojo kurso medicinos studentei Justinai Dimšaitėi, kuri tik po atkaklios kovos nusileido varžovei iš KTU ir užėmė ketvirtąją vietą, Justina Jaščemskaitė užėmė šeštąją vietą, Gabriella Roslund liko devinta, turnyrą laimėjo Klaipėdos universiteto studentė Gerda Voitechovskaja. Tarp vaikinių geriausiai pasirodė šeštojo kurso medikas Philipas Perlovas, užėmęs šeštąją vietą, Aurimas Mizgiris liko aštuntas, turnyrą nugalėtoju tapo VDU studentas Povilas Bartušis. Kitiems LSMU sportininkams – kuklesnės vietos. Tačiau komandinėse varžybose sekėsi geriau: atrankoje įveikusi ASU, o pusfinalyje nugalėjusi ir KU, mūsų Universiteto komanda finale susitiko su KTU. Teko pripažinti pastarųjų pranašumą: užėmėme antrąją vietą ir laimėjome sidabro medalius! Treti liko VDU badmintonininkai.

LSMU komanda.

T. Bardausko nuotraukos

avevita REDAKCIJA:

LSMU Leidybos namai
Vydūno mokomasis korpusas,
Šiaurės pr. 57, LT-49264 Kaunas
El. p.: avevita@lsmuni.lt

Išleina kiekvieną penktadienį
http://lsmuni.lt/lt/struktura/neakademiniai-padaliniai/leidybos-namai/leidiniai/

Redakcinės kolegijos pirmininkas:
Edgaras STANKEVIČIUS, Leidybos namų direktorius

Redakcinė kolegija:
Algimantas TAMELIS, Medicinos fakulteto dekanas
Antanas SEDEREVIČIUS, LSMU prorektorius veterinarijai
Ingrida ULOZIENĖ, Mokslo centro vadovė
Daiva PENTIOKINIENĖ, Kauno klinikų direktorė valdymui ir plėtrai

Daiva ZAGURSKIENĖ, Slaugos koordinavimo tarn. vad. pav.
Izabelė GIRČYTĖ, Studentų atstovybės prezidentė

Korespondentai:
Loreta GIEDRAITENĖ, tel. 327217, viet. 5138
Džiuljeta KULVIETIENĖ, Jolanta JONIKIENĖ
Lina PANKRATJEVAITĖ, Gytė MALCIŪTĖ

RĖMĖJAS:

**BERLIN-CHEMIE
MENARINI**

Redakcija:
Laima ZAKARAITĖ, vyriausioji redaktorė,
mobil. tel. 8 652 90747
Irena BUBNYTĖ, redaktorė
Nijolė DRAGŪNIENĖ, operatorė
Aida JAKIMAVIČIENĖ, korektorė
Jelena BABACHINA, maketuotoja

Spausdino UAB „Arx reklama“,
Savanorių pr. 363A, Kaunas
El. paštas: info@arxreklama.lt
Tiražas – 1000 egz.

Leidiny skirtas LSMU ir
LSMU ligoninės Kauno klinikų
darbuotojams, studentams

ARTĖJA JAUNŪJŲ MOKSLININKŲ IR TYRĖJŲ KONFERENCIJA

Gegužės 21–23 d. Lietuvos sveikatos mokslų universiteto bendruomenė ir visus, kurie domisi biomedicinos mokslų naujovėmis, kviečia jau 66-oji kasmetė Jaunųjų mokslininkų ir tyrėjų konferencija. Konferencijoje visų kursų biomedicinos mokslų studentai turės galimybę pateikti savo savarankiškus ir baigiamuosius mokslinius darbus bei pasidalyti gautais rezultatais. Praėjusiais metais buvo pateikti 575 studentų atlikti moksliniai darbai 26-ose skirtingose sekcijose. Šiame laukiama panašus pateikiamų darbų ir dar didesnis dalyvių skaičius. Paskaitas konferencijos metu skaitys kviestiniai lektoriai, išsvijoj lietuviai, dėstantys garsiausiose pasaulio universitetuose ir atliekantys svarbius biomedicinos tyrimus. Tad žinių, patirties ir įkvė-

pimo tolesniems darbams galės pasisemti visi konferencijos klausytojai.

Tezes konferencijai vis dar galima pateikti iki kovo 27 d. Daugiau informacijos www.smd.lt. SMD inf.

GYVENIMO MINIATIŪROS

Endokrinologijos klinikos vaikų endokrinologijos skyriuje veikia kaunietės dailininkės tekstilininkės ir muziejininkės Eglės Jesulaitytės miniatiūrų paroda.

Džiuljeta Kulvietienė

Lietuvos dailininkų sąjungos narė E. Jesulaitytė baigė Vilniaus dailės akademiją. Nuo studijų metų dalyvauja bendrose parodose, taip pat rengia ir personalines. Jų jaunos dailininkės bagaže – jau per 20: Kaune, Vilniuje, Marijampolėje, Šiauliuose, Lietuvos pajūryje ir kituose miestuose, Hamburge (Vokietija). Pagrindinė dailininkės kūrybos sritis yra tradicinė tekstilė: gobelenas, nérinys, aplikacija, siuvinėjimas. Dailininkė savo mintis, išgyvenimus ir patirtį atskleidžia ir tapydama.

Iš vaikų endokrinologijos skyriuje sienas papuošusių 50 tapytų mažyčių paveikslėlių – miniatiūrų – į mus kalba angelai, vaikai ir senoliai, katinai ir paukščiai, kiti personažai, gėlės, smilgos, medžiai ir mus kasdien supančios buities bei dangaus dalelės. Kūryboje vyrauja simbolika. E. Jesulaitytė yra nuolatinė katalikų dailininkų religinio meno „Gloria Deo“ parodų dalyvė. Dailininkė

įtaria, kad kūrybinę gyslelę paveldėjo iš prosenelio, kurio raižiniai puošė (ir tebepuošia) ne vienos Lietuvos bažnyčios vidų ir išorę...

Ar ne per gili ši simbolika vaikų skyriui?

Dailininkė, muziejininkė pasakoja, kad šie jos kūriniai, kaip ir visas menas apskritai, nėra skirti vienam ar kitam žmogaus amžiui. Pasak Eglės, siela neturi amžiaus, nes yra nemirtinga, turi tik savo potyrius, išgyvenimus, kurie tik nuo žemėje pragyventų metų nepriklauso... Dailininkės įsitikinimu, ypač tai supranta tarp šių sienų gydomi vaikai, juos slaugantys artimieji ir gydantys medikai.

Dailininkė atvirauja, kaip šias jos mintis ne kartą jai patvirtino pokalbiai su taip pat tapančiu sūnėnu... „Kartais klausaus jo ir galvoju: ir iš kur gi vaikas gali tai žinoti?“, – pasakoja dailininkė. Dailininkė pasakoja labai mėgstanti gamtą, bet retai tenka ištrūkti už miesto ribų... O kaip ir kada ji kuria?

K. Šimatonio nuotr.

„Tomis keistomis valandomis, kai jau prasideda prieblanda, bet dar nesutemę, nors visi žibintai gatvėje ir namuose jau uždegti pranašauja naktį dar dienai visiškai nepasitraukus, gali pajusti, kaip šviesa, kurios negalėtum įvardyti nei diena, nei naktimi, pakelia nuo žemės ir tarsi prašo palikti kasdienybę ir skverbtis už galimybių ribos. Tai kiekvienos laisvės pradžia“, – norisi pridurti: ir kūrybos.

„Pati žmogaus diena ir naktis pilna įvairovės ir prasmę įgauna tik pakėlus akis į dangų. Didelė prasmė kartais yra mažmožiai, tereikia rasti laiko ir stabtelėti“, – teigia E. Jesulaitytė.

„Vakaro tyloje perregimi angelai susirenka pasėdėti ant palangės ir pakalbėti apie grožį. Kaip nugirsti jų pokalbį – težino ramybės sklidinieji arba palikti namuose vieni. Visai kaip vaikystėje, kai tekdavo laukti grįžtančios mamos ir sėdėti kambaryje taip tyliai, kaip gali tik vaikai arba laukiniai žvėrys, kurių būtis susilieja su slenkančiu laiku“, – manau, dailininkės žodžiai jau ir yra miniatiūra.

Pamatykite šiuos žodžius tapytose miniatiūrose, aplanke parodą vaikų endokrinologijos skyriuje. Jei norėsite namuose arba kabinete turėti mažytį sielai artimą paveikslėlį – praneškite apie tai dailininkei el. p.: eglemuz@gmail.com

Nuoširdžiai užjaučiame LSMUL Kauno klinikų Psichiatrijos klinikos gydytoją Vytautą Tarandą dėl Tėvelio mirties.
LSMUL Kauno klinikų Psichiatrijos klinikos kolektyvas

LSMU PLAUKIMO ČEMPIONATAS

Kviečiame LSMU studentus, dėstytojus ir darbuotojus dalyvauti kasmetiniame LSMU plaukimo čempionate Ričardo Liachovičiaus Taurei laimėti! Varžybos vyks **kovo 26 d. (trečiadienį) 20 val.** Vilijos baseine (Demokratų g. 34). Registracija – 19.30 val. Bus išaiškinti pajėgiausi LSMU plaukikai, skaičiuojami fakultetų komandų taškai. Laukiame visų plaukimo mėgėjų ir jų sirgalių!
LSMU SI Sporto centro inf.

PADĖKA

Dėkojame Neurologijos klinikos nervų sistemos ligų ambulatorinio skyriaus gydytojai neurologei Lygijai Silvai Mikalauskienei ir slaugytojai Ritai Narkevičienei už nuoširdų priėmimą, rūpestingumą ir geranoriškumą.

Pacientas Juozas Antanavičius su šeima

Nenutrūkstamas ilgas kūrybinis psichologo ir žurnalisto darbas visiškai nusilpnino regėjimą. Eilės tvarka registratūroje buvau pasiūsta pas gydytoją Danutę Juškiene. „Sulauksiu barimo už aplaidumą“, – pamaniau. Ir kaip nustebau: nepažįstama pensininke gydytoja pasitiko ne tik be moralų (jų teko išklausti savo poliklinikoje), bet dar ir maloniai nustebino parodytu dėmesiu ir pagarba savo pacientui.

Nuoširdus gydytojos priėmimas ir profesionalumas išaukština ne tik specialistą kaip asmenybę, bet ir parodo žmogų kaip aukščiausią vertybę.

Kataraktos chirurginio gydymo metu buvau palaimingos būsenos. Štai kokios stiprios ir kilnios dvasios asmenybės, atsidavusios Hipokrato priesaikai ir humanizmo principui, gyvena šalia mūsų savęs nesureikšmindamos, o kiekvienam dalydamos po kibirkštėlę meilės. Pagarbiai, su meile ir dėkingumu
Gailė Kemeklienė

LSMU VA IR KTU DĖSTYTOJŲ POLEDINĖS ŽŪKLĖS VARŽYBOS

Ingrida Alionienė

Tęsdami gražią tradiciją, LSMU Veterinarijos akademijos ir KTU dėstytojai, nepabūgę išspėjimų dėl abejotino ledo tvirtumo, organizavo poledinės žūklės varžybas ant Klausučių užtvankos, Jurbarko rajone. Nuvykus paaiškėjo, kad ledo storis siekia daugiau kaip 20 centimetrų. Tad įėgas išbandyti panoro 17 žvejų. Varžybos truko penkias valandas, po kurių paaiškėjo prizininkai pereinamajai Vlado Klusio atminimo taurei laimėti. Asmeninėje įskaitoje LSMU VA gretose pirmąją vietą laimėjo Kestutis Mažeika (4 kg 80 g), antrąją – Rimgaudas Šidiškis (2 kg 880 g), o trečiąją – Renata Baltaduonytė (1 kg 660 g). Asmeninėje įskaitoje KTU komandoje

geriausiai sekėsi K. Baltakiui (1 kg 740 g), A. Urbučiui (1 kg 440 g) ir A. Balandžiui (800 g). Bendroje asmeninėje įskaitoje pirmąsias vietas užėmė LSMU VA darbuotojai K. Mažeika ir R. Šidiškis, trečias liko KTU atstovas K. Baltakis. Komandinėje įskaitoje, susumavus kiekvienos komandos septynių geriausių dalyvių rezultatus, paaiškėjo, kad šiais metais geriau sekėsi LSMU VA komandos žvejams (11,12 kg). Nugalėtojams buvo įteiktas praėjusiais metais KTU žvejų iškovotas pereinamasis V. Klusio atminimo prizas. Šiame jie sugavo 6,88 kg žuvis. Geras oras, puiki nuotaika ir šauni kompanija paliko malonius įspūdžius iki kitų metų poledinės žūklės varžybų.

Autorės nuotr.